

Bekendtgørelse af fællesmærkeloven

Herved bekendtgøres fællesmærkelov nr. 342 af 6. juni 1991 med de ændringer, der følger af § 5 i lov nr. 1370 af 28. december 2011.1)

§ 1. Et fællesmærke er et kollektivmærke eller et garantmærke.

Stk. 2. Et kollektivmærke er et særligt kendetegn, der tilhører en forening af erhvervsdrivende, og som dens

medlemmer benytter eller agter at benytte til varer eller tjenesteydelser.

Stk. 3. Et garantmærke er et særligt kendetegn, der tilhører en juridisk person, der fører kontrol med eller

fastsætter normer for varer eller tjenesteydelser, og som benyttes eller agtes benyttet til de varer eller tjenesteydelser,

der er genstand for kontrol, eller for hvilke normer er fastsat.

§ 2.

2)

Varemærkelovens regler, herunder regler om gebyrer, gælder for fællesmærker i det omfang, de efter deres

beskaffenhed kan finde anvendelse, medmindre andet følger af bestemmelserne nedenfor.

§ 3. Tegn eller angivelser, der i omsætningen anvendes til at angive varers eller tjenesteydelsers geografiske

oprindelse, kan uanset bestemmelsen i varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, udgøre et fællesmærke. Mærket giver ikke

indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, når de bruges i

overensstemmelse med god markedsføringskik. Navnlig kan mærket ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til

at bruge en given geografisk betegnelse.

§ 4.

3)

Fællesmærker registreres i fællesmærkeregistret.

Stk. 2. Ansøgning om registrering af et fællesmærke skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i varemærkelovens

§ 12, og angive de bestemmelser, der er fastsat om mærkets benyttelse.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere bestemmelser om ansøgning, om påberåbelse af

fortrinsrettigheder, jf. varemærkelovens §§ 18 og 19, om registrering og udsløttelse af fællesmærker, om registrets

indretning og førelse, om offentliggørelse af registreringer m.v. og om betaling for særlige ekspeditioner, publikationer,

udskrifter, kurser m.v.

§ 5. Indehaveren skal meddele senere ændringer i bestemmelserne om mærkets benyttelse til Patent- og

Varemærkestyrelsen senest 3 måneder efter, at ændringerne er vedtaget.

§ 6. Overdragelse af et registreret fællesmærke kan noteres i registret, medmindre mærket efter overdragelsen er egnet til at vildlede.

§ 7. Varemærkelovens § 25 finder anvendelse på fællesmærker med de tilføjelser, som følger af stk. 2.

Stk. 2. Følgende betragtes ligeledes som brug i overensstemmelse med varemærkelovens § 25, stk. 1:

1) Brug af et kollektivmærke af mindst een erhvervsdrivende, der er berettiget til at anvende mærket.

2) Brug af et garantimærke af mindst een erhvervsdrivende med tilladelse fra indehaveren.

§ 8. En fællesmærkeregistrering kan ophæves, hvis

1) der foreligger forhold, som svarer til dem, der er nævnt i varemærkelovens § 28,

2) mærket strider mod almene samfundsinteresser eller

3) indehaveren ikke har givet meddelelse om ændringer i de bestemmelser, der er fastsat om mærkets benyttelse.

§ 9. Sag om krænkelse af et fællesmærke kan alene anlægges af mærkeindehaveren. Den, som krænker en

fællesmærkeret, og som er erstatningsansvarlig efter varemærkeloven, er pligtig at erstatte den skade, der måtte være

påført mærkeindehaveren eller dem, som er berettiget til at benytte mærket.

§ 10. Henlægger erhvervs- og vækstministeren sine beføjelser efter loven til Patent- og Varemærkestyrelsen, kan

ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ

myndighed.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. januar 1992, og samtidig ophæves fællesmærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr.

250 af 17. april 1989.

Stk. 2. De administrative regler, der er fastsat i medfør af fællesmærkeloven, jf. stk. 1, forbliver i kraft, indtil de

afløses af forskrifter udstedt efter denne lov.

Stk. 3. For fællesmærker, der er registreret før den 31. december 1991, påbegyndes 5-årsperioden efter § 7, jf.

varemærkelovens § 25, først den 1. januar 1992.

§ 12. Ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden ikke er bekendtgjort i overensstemmelse med de hidtidige

bestemmelser, behandles efter bestemmelserne i denne lov.

§ 13.

4)

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne

og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1370 af 28. december 2011 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 9

Loven træder i kraft den 1. februar 2012.

Erhvervs- og Vækstministeriet, den 24. januar 2012

Ole Sohn

/

1)

Denne lovbekendtgørelse indeholder bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser, der er vedtaget i folketingsåret 2011/2012.

De nedenfor angivne ændringer som følge af lov nr. 1370 af 28. december 2011 om ændring af patentloven og forskellige andre love gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

2)

§ 2 i den her anførte affattelse trådte i kraft den 1. februar 2012, jf. lov nr. 1370 af 28. december 2011.

3)

§ 4, stk. 3 i den her anførte affattelse trådte i kraft den 1. februar 2012, jf. lov nr. 1370 af 28. december 2011.

4)

Fællesmærkelov nr. 342 af 6. juni 1991 blev sat i kraft for Grønland den 1. januar 1992 ved kongelig anordning nr. 856 af 16. december 1991 og for Færøerne den 1. juni 1994 ved kongelig anordning nr. 331 af 4. maj 1994.